

तत्सालिगाभिस्तस्य अनुहपाभिः अजितः पार्श्वतः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ हृदयेनेति मदवज्ञानान्मानुषीवरणाच्च स्वर्गतिस्तेप्रतिबद्धेत्यर्थः ॥ १४ ॥ मनोवागिति बरलक्षणं वरणंवरः क
न्यापरिग्रहस्तस्य लक्षणं साधकं अथितं सप्तविधं प्रसिद्धं तत्र वरस्य मनोवचोभ्यां दातुं बुद्ध्या उभयोः संभाषया लौकिकं वरवचोः संधानं उदकपूर्वकं दानेन पाणिपद्महूणेन च मंत्रवद् द्वैदिकं संधानं भवति एषा बहुधापि
तया भिवादितः कन्यामभ्यनंदयथाविधि ॥ तत्सालिगाभिराशिभि रिराभिरभितः स्थिता ॥ ८ ॥ तानिरीक्ष्या ब्रवीद्वाक्यं पर्वतः प्रहसन्निव ॥ कस्येयं चंचलापां
गी सर्वलक्षणसंमता ॥ ९ ॥ उताहोभाः स्विदकं स्य ज्वलनस्य शिखावियं ॥ श्रीङ्गीः कीर्तिधृतिः पुष्टिः सिद्धिश्चंद्रमसः प्रभा ॥ १० ॥ एवं ब्रुवाणं देवर्षिं नृपतिः स्तु
जयो ब्रवीत् ॥ ममेयं भगवन्कन्यामत्तो वरमभीप्सति ॥ ११ ॥ नारदस्त्वब्रवीदेनं देहि मत्पुत्रमिमां नृप ॥ भार्यार्थं सुमहच्छ्रेयः प्राप्तुं चेदिच्छसे नृप ॥ १२ ॥ ददानी
त्येवसंहृष्टः स्तुजयः प्राहनारदं ॥ पर्वतस्तु सुसंकुद्धो नारदं वाक्यमब्रवीत् ॥ १३ ॥ हृदयेन मया पूर्ववृता वैवृतवानसि ॥ यस्मादृता त्वया विप्रमागाः स्वर्गयेप्स
या ॥ १४ ॥ एवमुक्तो नारदस्तं प्रत्युवाचोत्तरं वचः ॥ मनोवाग्बुद्धिं संभाषादत्ता चोदकपूर्वकं ॥ १५ ॥ पाणिग्रहणं मंत्राश्च प्रथितं वरलक्षणं ॥ न त्वेषानि श्रिता
निष्ठानिष्ठा सप्तपदी स्मृता ॥ १६ ॥ अनुत्पन्ने च कार्या र्थे मां त्वं व्याहृतवानसि ॥ तस्मात्त्वमपि न स्वर्गं गमिष्यसि मया विना ॥ १७ ॥ अन्योन्यमेवं शस्वा वै तस्य
तुस्तत्र तौ तदा ॥ अथ सोऽपि नृपो विप्राप्यानाच्छादनं भोजनैः ॥ १८ ॥ पुत्रकामः परं शक्त्या यत्नाच्चोपाचरच्छुचिः ॥ तस्य प्रसन्ना विप्रैर्द्राः कदाचित्पुत्रमीप्सवः ॥
॥ १९ ॥ तपः स्वाध्यायनिरता वेद वेदांगपारगाः ॥ सहितानारदं प्राहुर्देह्यस्मै पुत्रमीप्सितं ॥ २० ॥ तथेत्युक्त्वा द्विजैरुक्तः स्तुजयं नारदो ब्रवीत् ॥ तुभ्यं प्रसन्नराज
र्षे पुत्रमीप्सं तिब्राह्मणाः ॥ २१ ॥ वरं दृणीष्वभद्रं ते यादृशं पुत्रमीप्सितं ॥ तथोक्तः प्रांजलीराजा पुत्रं वब्रे गुणान्वितं ॥ २२ ॥ यशस्विनं कीर्त्तिमंतं तेजस्विनमरिंदमं ॥
यस्य मंत्रं पुरीषं च क्लृदः स्वेदश्च कांचनं ॥ २३ ॥ सुवर्णं ष्ठीविरित्येवं तस्य नामाभावकृतं ॥ तस्मिन्वरप्रदानेन वर्ययत्यमिंतं धनं ॥ २४ ॥ कारयामास नृपतिः सौव
र्णं सर्वमीप्सितं ॥ गृहप्राकारदुर्गाणि ब्राह्मणावसथान्यपि ॥ २५ ॥ शय्यासनानि यानानि स्थालीपिठराजनं ॥ तस्य राज्ञोऽपि यद्देहमवाह्याश्चोपस्कराश्च ये ॥
॥ २६ ॥ सर्वतत्कांचनमयं कालेन परिर्वर्धितं ॥ अथ दस्युगणाः श्रुत्वा हृष्टा चैनंतथाविधं ॥ २७ ॥

मुख्यानिष्ठानभवति किंतु सप्तमैव निश्चितानिष्ठा पाणिग्रहणं मंत्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमेपदे इति वचनात् सप्तमोद्देशेन भार्यात्वं भवति न ततः प्रागिति भावः ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ द्विजैरुक्तो
नारदस्तथेत्युक्त्वा स्तुजयमब्रवीदित्यन्वयः ॥ २१ ॥ यस्य मूत्रादिकं कांचनं तं पुत्रं वब्रे इति संबन्धः ॥ २२ ॥ क्लृदः श्लेष्मादिः ॥ २३ ॥ सुवर्णं ष्ठीविरित्यनेन गंडूषादिकमपि कांचनं भवतीति सूचितं ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥